

Stěžovatel se domnívá, že neprávem byl uznán vinným zločinem těžkého poškození na těle, ježto šlo pouze o lehké ublížení na těle. Úsudek o lehké povaze uškození dovozuje zmateční stížnost z toho, že v souzeném případě nešlo ani o přerušení zdraví nebo nezpůsobilost k povolání trvající alespoň 20 dní, jakož i že ublížení na těle nezanechalo po sobě trvalých následků, dále že nedosáhlo ani stupně požadovaného §§ 155, 156 tr. z., a že těžká povaha poškození na těle nebyla dovozena z trestního zákona, nýbrž pouze z lékařské vědy.

Zmateční stížnosti nelze přisvědčiti. Poškození na těle stává se zločinem podle § 152 tr. z. z objektivně těžké své povahy; takovou povahu přiznává § 152 tr. z. mezi jinými také ublížení na těle, je-li těžké již samo o sobě. Nevyžaduje se, aby těžké ublížení na těle samo o sobě odpovídalo i ostatním druhům těžkého poškození na těle uvedeným v § 152 tr. z., tedy aby po případě bylo provázeno přerušením zdraví, nebo nezpůsobilostí k povolání trvající alespoň 20 dní, nýbrž stačí, bylo-li poranění s lékařského stanoviska pro důležitost způsobené újmy na těle označeno za těžké samo o sobě, třeba šlo o porušení zdraví jen krátce trvající (rozh. víd. kas. soudu čís. Sb. 404/1881, 1928/1895), jako je tomu v případě zlomení kosti (Slavík: Soudní lékařství, 1926, str. 197; Miříčka: Trestní právo hmotné, 1934, str. 334). Není proto odůvodněna zmateční stížnost, snaží-li se popřítí těžkou povahu ublížení na těle v případě, o nějž jde, z toho důvodu, že nešlo zároveň o přerušení zdraví, neb o nezpůsobilost k povolání trvající alespoň 20 dnů, shledal-li nalézací soud na podkladě posudku soudních lékařů, že zlomení nosních kůstek je těžkým ublížením na těle již samo o sobě.

Snaží-li se zmateční stížnost dovoditi dále, že nešlo o těžké ublížení na těle také z toho důvodu, ježto nedosáhlo stupně požadovaného v §§ 155, 156 tr. z., nedokazuje tím nikterak právním omyl nalézacího soudu o těžké povaze způsobeného ublížení na těle, když se jí napadený rozsudek obírá pouze s hlediska § 152 tr. z.

Poukazuje-li stěžovatel dále na to, že poškození J. Š. mohlo býti přivoděno jiným způsobem, než zjistil napadený rozsudek, jakož i na to, že policejní lékař označil ono zranění za lehké, neprovádí uplatněný důvod zmatečnosti podle zákona (§ 288, odst. 2, čís. 3 tr. ř.), poněvadž nevychází ze skutkového základu přijatého napadeným rozsudkem.

Čís. 5712.

Odsouzením pro některý zločin podle zákona čís. 269/1919 Sb. z. a n. je s hlediska poslední věty druhého odstavce § 1 zmíněného zákona jakékoliv odsouzení pro zločinnou činnost, naznačenou v tomto zákoně, tedy i takové odsouzení cizozemským soudem.

K pojmu »mála padělků menší ceny« podle třetího odstavce § 1 zákona čís. 269/1919 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 12. října 1936, Zm I 708/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací po ústním líčení zamítl zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského jako porotního soudu v Plzni ze dne 15. května 1936, jímž byli stěžovatelé uznáni vinými zločinem podle § 1 zákona č. 269/1919 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů :

Další výtky stěžovatelova, činěná jako zmatek č. 6 § 344 tr. ř., směřuje proti oné části otázky a rozsudku, kde se uvádí, že stěžovatel byl již odsouzen pro padělání peněz a trest si odpýkal.

Neobstojí názor stížnosti, že kvalifikace podle poslední věty odstavce druhého § 1 zákona č. 269/1919 Sb. z. a n., že totiž obžalovaný »byl již odsouzen pro některý zločin podle tohoto zákona a trest odpýkal«, v tomto případě nepřichází v úvahu, poněvadž obžalovaný vůbec nikdy nebyl podle zákona č. 269/1919 Sb. z. a n. trestán a byl pouze odsouzen v Německu podle zákona tam platného pro zločin pokusu penězokazectví.

Předpis odstavce druhého § 1 zák. č. 269/1919 Sb. z. a n. nemá na mysli pouze odsouzení tuzemskými rozsudky, nýbrž odsouzením v § 1 citovaného zákona je míněno jakékoliv odsouzení pro zločinnou činnost v zákoně ze dne 22. května 1919, č. 269 Sb. z. a n., blíže naznačenou, tedy i odsouzení takové cizozemským rozsudkem. To vyplývá již z celé intence zákona z 22. května 1919, č. 269 Sb. z. a n., jenž chrání i cizozemské papíry a peníze, jak vysvětluje § 12, odst. 3, podle něhož cizozemské papíry i peníze se rovnají tuzemským, a z mezinárodní úmluvy o potírání penězokazectví č. 15/1932 Sb. z. a n., kdež v čl. 6 stanoveno, že státy, které připouštějí zásadu mezinárodní zpětnosti, uznávají odsouzení v cizině pro některý z činů uvedených v čl. 3 za podmínek předepsaných jejich zákony za podklad takové zpětnosti. Že by si nebyl tento trest stěžovatel odpýkal, se netvrdí.

Zmateční stížnosti obžalovaných J. H. a A. W. dovolávají se zmatek č. 11, správně č. 12 § 344 tr. ř.

Na zmateční stížnosti, uplatňující tento zmatek, jest, aby vycházejíc ze skutkového stavu výrokem porotců zjištěného, dokazovala porušení zákona při výměře trestu, pokud jde o první případ, uvedený v č. 12 § 344 tr. ř. Tak stížnosti nepostupují, nýbrž brojí svými vývody jen způsobem nepřipustným proti záporné odpovědi porotců na dodatkovou otázku, »omezilo-li se padělání mincí na málo padělků menší ceny«, dovozující, že »na tuto dodatkovou otázku mělo být porotou odpověděno záporně a že proto porotní soud nesprávně podřadil čin pod zákon, správněji, že porotní soud měl vyměřiti trest podle nižší sazby § 1, odstavce 3 zákona č. 269/1919«.

Stížnosti jsou v tomto směru zcela pochybené již z toho důvodu, že počet padělaných mincí není v otázce vůbec uveden. Pokládala-li obhajoba zjištění této okolnosti za důležité pro správné vyměření trestu, měla se postarati, aby počet mincí byl uveden v příslušných otázkách, po případě mohli si obžalovaní kontrolní otázkou (§ 323 tr. ř.) zjednat

nápravu. Ostatně třeba připomenouti, že počet nalezených padělků tak, jak je uveden ve zmatečných stížnostech, totiž 5 kusů padělaných Kč 20, dva úlomky pětimarkových mincí, jedna padělaná pětimarka a dalších 268 pětimarek, při správném výkladu zákona neodpovídá za žádných okolností zákonnému pojmu »málo padělků menší ceny«.

Čís. 5713.

Katastrální měřický úřad není »úřadem« po rozumu § 1 zák. čl. XL:1914; jeho úředník není členem, nýbrž jen orgánem úřadu ve smyslu cit. zákona.

Koná-li úředník katastrálního měřického úřadu, třebas jen na žádost soukromé strany, měření v rámci oprávnění daného zákonem čís. 177/1927 Sb. z. a n., požívá při tom ochrany podle zák. čl. XL:1914.

(Rozh. ze dne 13. října 1936, Zm IV 360/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti M. M. a spol., obžalovaným pro zločin násilí proti orgánu vrchnosti atd., vyhověl zmatečné stížnosti veřejného žalobce, uplatněné z důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 b) tr. ř., rozsudky obou nižších soudů z tohoto důvodu zmatečnosti zrušil ve výroku o kvalifikaci činu obžalovaných a kvalifikoval čin a) obžalované M. M. jako zločin násilí proti orgánu vrchnosti podle § 4, odst. 2, § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914, b) obžalovaného I. M. jako přečin násilí proti orgánu vrchnosti podle § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914, který spáchali tím, že dne 2. října 1934 v R. mimo případ shluknutí překáželi měřickému komisaři katastrálního měřického úřadu v R. Ing. I. K-ovi ve vyměřování pozemku, nařízeném hlavním finančním ředitelstvím v Užhorodě, a to tak, že M. M-ová vytrhla ze země výtyčku a oba křičeli, že pozemek vyměřovati nedají a každého, kdo naň vstoupí, pobijí.

Z d ů v o d ů:

Zmatečná stížnost veřejného žalobce, pokud se domáhá odsouzení obžalovaných podle zák. čl. XL:1914, je oprávněná.

Nelze jí sice přisvědčiti, pokud se domáhá odsouzení obžalovaných pro zločin podle § 2, odst. 2 cit. zák., neboť pod pojem úřadu nespadají ty státní a pravomocenské úřady a ti úředníci, kteří spolupůsobí při uskutečňování státních úkolů bez toho, že by jim byla dána samostatná rozhodovací a donucovací moc nad občany, kterou nemá katastrální měřický úřad, jsa jen výkonným úřadem katastrálním, avšak nutno přiznat oprávnění zmatečné stížnosti, pokud se domáhá odsouzení obžalovaných pro trestný čin podle zák. článku XL:1914.

Nižší soudy kvalifikovaly čin obžalovaných jako přestupek podle § 41 přest. tr. z., vyslovivše právní názor, že Ing. I. K. nebyl ve výkonu svého povolání, poněvadž se měření nekonalo na výzvu anebo žádost soudu anebo jiného úřadu, ale na žádost soukromé strany, a proto pro